

20!
Kart

Hengellistä

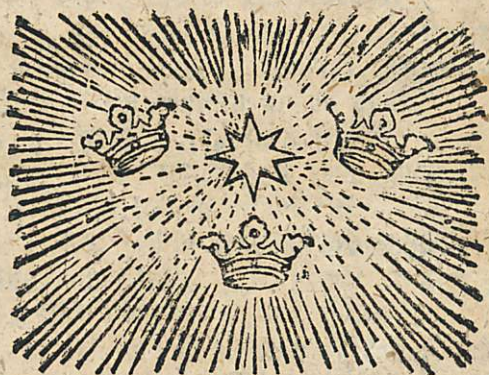
Wirtta,

Ensimmäinen

Ab palasa mun sieluisen, &c.

Toinen

Sun wisaš neuwos Jumala, &c.

TURKUN 1809,

Prändätyt Mag. J. C. Srenckellin työpöytä.

1800

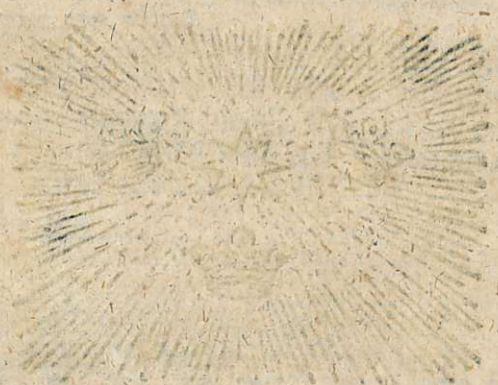
1800

1800

1800

1800

1800

1800

1800

Elävästä synnin tunnosta niinkuin yhden
oikian Rippi-lapsen pääkomaisuudesta.

W. 1. Nyt on meil HERRAN Sabbathi

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, Paimenes tygd
JESUEN, Tähd Jän armos kiittämän,
Hywln läwi sull tänäpäin.

v. 2. Koff tundos haawas parattin, syn-
nit miel' ander annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JESUEN sua lohdata.

v. 3. Se suuri sielun sairaus Ja duo-
mion pelwon angorus, Pakeni JESU! ajall
täll, Koff oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwistä Kyll oli
HERRAN edessä, Muutt hän mun sulast armost
miel, Johdatta tahdoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JESU Christe armahda, Kuin
sielu luonnon tilasa, On orwoi armost Ju-
malan, Sen olen ihe hawait saan.

v. 6. Niin muinaisina aikoina, Koff
oli synnin fangina, Mä ripill käwin usein
kans, Muutt orjan pelwos kokonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta, Eng' u-
skon salaisuudesta, Mä olin ripild päästyän,
Paljot' pahemb kuin mendyän.

v. 8

v. 8. Kost turmellusen hawaikin, Syn-
nin suuren v. gisterin, Kas silloin apu tallin
tul' Nä ekein HERRaa itku suull.

v. 9. Whoitett Jumal Taimasa, Haas
reitett tund. wakkia, Mond' syndi ruusun kar-
wassa, Mun tahdoit perät upotta.

v. 10. Kost kampaillin wiel edespain, Pa-
rannusen pial työtä tein, Min sielun halais
ripill menn', Bois kieldä elon endisen.

v. 11. Mut ei wiel täsä tllasa, Ol' sies
lull yhdän wahwutta: Hän tuull et oma wala-
mistus Ol' parannusen omaisuus.

v. 12. Kost kaikki tiloi koetin, Min
armon walos hawaikin, Whidoin Jesuren
hawaisa Autuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tutki mua Jumala, Täällä
merkisillissell ajalla, Nyt päässi päiwä tarjon on,
Ah Jesus tundo walaiskon.

v. 14. Tule! Ah tnle Jesuinen! Eht' o-
len suuri syndinen, Ja minust armon lapsi-
tee, Mut oiken kynnep ripille.

v. 15. Se rippilaps on oikia, Ja tostin
HERRan laumasta, Jong sydän rakkaudesta,
Jesuren perän halaja.

v. 16. O' katuwainen syndinen, Hala-
sentähden ripill menn', Ett sielun kuorma ke-
wenis, Jota hän lända kynnepis.

v. 17. Sydän se huuta laupiut, Ja sie-
lu halaa woimaa uutr, Ett tulewaisis tustisa,
Bois lujast hengis sotia.

v. 18.

v. 18. Ja ehi sitt ain edespäin, Jumalan wald kunda näin, Ja jokapäiwän parannus, On hänen hymä elons uus.

v. 19. Se kuin nyt JEsus halaja, Ja hänen päällens rakenda Sill mahwall aikoimisella, Ett hartast mielest parata.

v. 20. Hän saa myds HERRan armosta Nähd' uuden woiman ilolla, Ja wiskenn ander saamisest, Ett hän on HERRaan yhdisteti.

v. 21. Viel hengen todisturella, Tai synnin pääst' iukitan, Kas näin ny wieras fatuma, Myds syndins ripis ander saa.

v. 22. Kaitt' synnit HERRan kirjasta Pois pyhitän näin armosa Eu' ikän enä muisteta, Jumalan edes Tawasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimen saa, Jong JEsus kirjans kirjotta, Tämä on woiwett sammas meid, Jong satan ryöwäis lautumeld'.

v. 24. Tain kaldaisesta muutoyest, Ja sielust ylds herenest, Kaitt' Taiman yhäät riemuise Ja ilo laulu weisaile.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon tunnon salaisutt, Kuin JEsuses sitt nautitan, Kost luondo armon muuletan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Ett yhten hetken nautiken, JEsuses ilon suuremman, Kuin mailm' taidais uskotan.

v. 27. Katumattomat sydämet, Jotk ei oll vielä valannet, Ei osaa saa täst ilosta, Waan pettä izens luulosa.

v. 28. O JESU! Judan Leijona, Pa-
rann' wiel synnist' sairaita, Taimallist' Jhs
rukoile, Ettei hän meitä hyljele.

v. 29. Tee työtä JESU sieluin päällä Ja
vuodat henges öljy täällä, Sens' teet, O JESU
suloinen! Mitäst' mä heikko epäilen.

Toinen.

Marian Ilmestys Päivän Weisu.

B. 1. O JESU Christ! kuin luondom' fait. ic.

v. 1.

Sun wiljas neuvos Jumala, Mun sielun i-
lautta: Kost' istun kuollon warjosa, Miin
sind' armost' totta, Tuotit' meil' hyvän sano-
man, Josa sikis Edeswastajan, JESU Mari-
an kohdus.

v. 2. Tain hyvän sanan saattaja, Sta-
briel Engeli oli, Kuin läherttin' Taimasta,
Ja Nazarethin tuli, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon liitosta, Ja hengellisesti rauhasi.

v. 3. Hän puhui Taiman tavalla, Myös,
armon walikemista, O! älä pelkä Maria,
Sä armon suuren löysit, JESUS mailman
Mesias, Sen Pyhän Hengen avulla, Täncä-
pän sikis sinus.

v. 4. O mikä ilo Taimahas, mahdoi
oll' sind' päivän Kost' Davidin Huonen Kus-
ningas, Nyt kuului edes käyvä, Taimat sa-
notanviloinnen, Miin myös jokaisen sydämen,
Kuin HERaa uskos odotti.

v. 5.

v. 5. Sen wanhan Testamentin rdn'
Eai kirkas koitto walais, Ja maahan teloitt
pirun työn, Mond harrast sydänd' awais,
Armon lupauet tutkiman, Jot JESUest on
innustan Siin wanhas Testamentis.

v. 6. Mond Propheta on odoltan, Ett
nähdä tämän päivän, Mond Monarki kans
halajan, Tain ilo-ajan perään, Kost JESUS
siks ihasa, Ja poltto uhri seisahda, Waan
ei he sitä saane.

v. 7. Meil loppun ajan asuwill, On lii-
ton arkki awett, Ja JESUS saarnais syndisill
Ja teki ihmet monell, Mut JESUS tietä sydäs
met, Ruin he on HERea kiittänet, sen kal-
lin walon edest.

v. 8. Lain pyhä Henges minulle Ruin
alat muistutaisi, mun parannuren retkelle,
Ett en mä horjataisi, Lain armos, itken pä-
huttan Ja hengellistä laiskuitan, Mut weres
armo erian,

v. 9. Ihmisen oma syden on, Se suu-
rin määrä Propheta, Niill sort on tull syn-
dins tundohon. Koet usein, opetta, Ruing sy-
dän pyytä seurata, Tätä katowaisi maailma,
Eiköst meill sy ol' itke.

v. 10 Sydämen kylmäkiskoisuus, On so-
ta henge vastaan; Ja luonnon wastahakoisuus,
Jong plis itke mahdan, Mut ettän rupan tä-
näpän, Sun tahtos jälken elämän, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt HERea nuorudest, On
Salomonin neuvo, aur huuta JESUS lapsus
dest

dest Sill syndi meitä waino, Sentähden
JESUS esikäm, Ett hän meit muistais tänä
päin, Eelis meist liiton lapsat.

v. 12. Rakastakam' sils JESUSA, Sit
nyt on armon aika, Viel JESUS nytkin kol-
lutta Ja Isäns tygö huoka, Ett langen Si-
on palajais, Ja ylkäns, tygöns liitutaits, Ede-
stä HERAN wihan.

v. 13. Taistekat hymät Christit Siis
haman weren asti, Te kailt kuin olet' herä-
net, Sill JESUS meit lunasti Werisell sodall,
arwas pääll, Kuin paljon wert' Golgathan
mäel, Sun syndeis edest juori.

v. 14. Yri pito paljast werestä, Jong'
HERA armost teki, Synabisen sugun edestä,
Niin tarpellisex näki: Mä wapisen Kost tut-
kin näit Uuden Testamentin armo häit, O
suurta armon päiwä.

v. 15. Nykyisen ajan kynnelet, Joll'
tällä ajas wainos, Ehl' olisit jokapäiwäiset
Muutetan riemur Taimas, Kyll JESUS mulo-
sta omians, sekä eläis että kuolleisans,
Kans wihdoin armost kruuna.

